

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113234308
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8113234308.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobcu D. I., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX C. E. XXX, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária BABIN, PETKO & partners, s.r.o., Hlavná 29, 080 01 Prešov, IČO: 47 253 177 proti žalovanému G. družstvo J. v E., XXX XX E. XXX, IČO: 00 201 022, právne zastúpenému JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, 08001 Prešov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a prísl., takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/3/2014-126 zo dňa 30.10.2015

rozhodol:

Zrušuje rozsudok, okrem výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 33,75 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% ročne od 01.10.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 33,75 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% ročne od 1.10.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť štátu trovy konania vo výške 167,09 eura na účet Okresného súdu v Prešove v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 953,98 eura na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 26.11.2013 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia predstavujúceho trhovú nájomnú za užívanie jeho podielu X/XX parcely T. XXX vo výmere XX XXXmX v kat. úz. Y.alovaným. Vychádzal z nájomného 0,50 eura /m2/rok, čo pri jeho podiele predstavujúcom výmeru 4 612,65 m2 predstavuje ročne 2306,33 eura a za dva roky sumu 4612,66 eura. Žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne od 1.10.2013. Neskorším podaním z 29.9.2014, na základe znaleckého posudku W. C. N., vychádzajúc z nájomného vo výške 0,40 eura/m2/rok zmenil žalobu tak, že sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške obvyklého nájomného za obdobie od 26.11.2011 do 26.9.2014 vo výške 5.227,67 eura. Zmena žaloby bola súdom pripustená uznesením č. k. 11C/3/2014-68 zo 14.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.10.2014.

Súd konštatoval, že žalovaný uznal základ nároku, nesúhlasil však s jeho výškou. Za relevantné považoval nájomné dohodnuté v nájomnej zmluve s právnym predchodcom žalobcu, súhlasil tiež s výškou nájomného podľa znaleckého posudku Ing. Zajoncovej a to s použitím zákona č. 504/2003 Z.z. a vyhlášky č. 38/2005 Z.z., teda so sumou 33,75 eura.

Z vykonaného dokazovania mal súd za zistené tvrdenia žalobcu vo vzťahu k jeho vlastníckemu právu k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. Y. ako bolo uvedené v žalobe. Žalobca spoluvlastnícky podiel nadobudol darovacou zmluvou E. XXX/XXXX od C. I.. V čase, keď vlastníkom tohto podielu bol ešte C. I., uzavretá bola písomná nájomná zmluva medzi ním ako prenajímateľom

a žalovaným ako nájomcom a to 22.11.2000 na XX rokov. Výška nájomného bola dohodnutá na 220 Sk/1ha, čo je 2,5% z priemernej ceny poľnohospodárskej pôdy. Súd zistil, že sporná parcela nachádza sa v areáli hospodárskeho dvora žalovaného v intraviláne obce, zastavaná je budovami: budova vážnice (mostová váha) bola postavená 13.3.1964, zemiakáreň so sennikom 7.8.1969, kravín 20.6.1961, ovčín zrekonštruovaný na bitúnok bol postavený 15.5.1964 a sklad priemyselných hnojív bol postavený 5.4.1984.

Zmluvu, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným, súd mal za neplatnú, v dôsledku čoho dal za pravdu žalobcovi, že žalovaný užíva pozemok, ktorého je žalobca spoluvlastníkom bez právneho dôvodu, čím žalovanému vzniká bezdôvodné obohatenie vo výške primeraného obvyklého nájomného za podobný pozemok. Pri kvantifikácii výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal súd zo znaleckého posudku súdom ustanovenej znalkyne W. X., ktorá pri výpočte vychádzala zo zákona č. 504/2003 Z.z. a vyhlášky č. 38/2005 Z. z. Súd mal za preukázané, že na spornej parcele boli do 24.6.1991 vybudované stavby slúžiace na poľnohospodárske účely, a to na rastlinnú a živočíšnu výrobu, konkrétne sklad, senník, ovčín, z ktorého bol neskôr rekonštruovaný bitúnok, vrátane príjazdovej komunikácie k týmto stavbám. Podľa súdu bolo irelevantným, že bitúnok bol zrekonštruovaný po dátume 24.6.1991 keď pôvodná stavba, z ktorej bol rekonštruovaný, a to ovčín, bola postavená do uvedeného dátumu a nepochybne slúžila na poľnohospodárske účely. Podľa súdu prvej inštancie by bolo v rozpore s účelom špeciálnej právnej normy, ak v prípade rekonštrukcie stavby poľnohospodárskej budovy a zmene jej využitia by nemal byť použitý osobitný zákon. Išlo by aj o výklad nepraktický, ktorý by znamenal, že časť užívania parcely by bola posudzovaná podľa zákona č. 504/2003 Z.z. a len tá časť, na ktorej by stála rekonštruovaná stavba by mala byť posudzovaná podľa iného právneho predpisu. Účelom zákona 504/2003 Z. z. bolo podporiť intenzívnu ekonomickú poľnohospodársku výrobu a zohľadniť skutočnosť, že využitie pôdy na poľnohospodársku výrobu vyžaduje rozsiahle výdavky na udržiavanie, obnovu a zvyšovanie úrodnosti pôdy, na výkonnú techniku pre rastlinnú výrobu, dopravu a manipuláciu a na stavby a infraštruktúru. Tvrdenie o tom, že parcela R.-T. XXX má byť v registri C-KN vedená ako zastavaná plocha pod parcelou č. XXX/X a mal za nepreukázané, k uvedenej parcele totiž list vlastníctva založený nie je, parcela Q.-T. XXX/X je až vo výmere XXX XXX mX a nie je zrejmé, z akých parciel bola vytvorená. Pri právnom posúdení vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení Občianskeho zákonníka - § 37 ods. 1, § 680 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, z ustanovení zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 - § 1 ods. 2, § 10 ods. 1, zákona č. 330/1991 Zb. - § 43 ods. 2, vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 38/2005 Z. z. - § 1 ods. 1, poukázal aj na ust. zákona č. 140/2014 Z. z. Pri rozhodovaní o trovách konania štátu vychádzal z ust. § 148 ods. 1 O.s.p. a o náhrade trov žalovaného z ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, s výnimkou vyhovujúceho výroku, poukazujúc na ust. § 205 ods. 2 písm. f/ v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu výška bezdôvodného obohatenia mala byť stanovená podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z. Nie je možné súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že na zistený skutkový stav je možné použiť len zákon č. 504/2003 Z. z. a súvisiacu vyhlášku č. 38/2005 Z. z. Znalecký posudok W. X. je dôkazom toho, že ide o zastavanú plochu, čo korešponduje so závermi znaleckého posudku W. N., ktorý predložil v konaní ako dôkaz. Súd prvej inštancie bez ďalšieho prijal záver o jedinej možnej aplikácii zákona č. 504/2003 Z. z. bez toho, aby sa vysporiadal s ostatnými dôkazmi, posudkom W. N., kolaudačným rozhodnutím stavby na pozemku žalobcu - bitúnku, ktorý je využívaný na komerčnú činnosť žalovaného, rovnako ako ostatné objekty, ktoré sa tam nachádzajú. Za rozhodujúce žalobca považuje to, že jeho pozemok nachádza sa v intraviláne obce, ide o zastavanú plochu, objekt bitúnku bol zrekonštruovaný, slúži na obchodné účely. Pokiaľ súd zákon č. 504/2003 Z. z. považoval za právny predpis na výpočet nájmu, poukázal na to, že tento zákon určuje poľnohospodársku pôdu produkčnú, evidovanú v katastri nehnuteľnosti ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávnaté porasty. Pozemok, ktorý bol predmetom konania, nie je poľnohospodárskym pozemkom, nie je možné k nemu určiť BPEJ, keďže podľa evidencie katastra ide o parcelu, ktorá v CKN je vedená ako zastavaná plocha. Súd prvej inštancie procesne pochybil, napriek jeho návrhom nedopočul zástupcov žalovaného ohľadne preukázania rozsahu prestavby maštale na bitúnok po 24.6.1991 čo do rozsahu a úplnej zmeny účelu objektu stojaceho na predmetnej parcele ako aj využívaniu voľných častí pozemku na komerčné účely. V tejto súvislosti poukázal na fotodokumentáciu k priloženému znaleckému posudku znalca W. N., kde na str. XX je uvedené skladovanie drevej hmoty. Namietol taktiež rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska správnosti rozhodnutia a trovách konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a po právnej stránke vec správne posúdil. Pokiaľ žalobca za rozhodujúce má to, že pozemok sa nachádza v intraviláne a je zastavaný, poukázal na to, že z listu vlastníctva č. XXX k.ú. Y. vyplýva, že parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu pod parcelným číslom XXX je vedená ako druh pozemku orná pôda s tým, že pozemok je umiestnený v zastavanom území obce. Zo súkromnoprávneho hľadiska nie je rozhodujúce administratívnoprávne začlenenie pozemku, ani druh pozemku evidovaný v katastri nehnuteľností, ale skutočné hospodárske využitie. Poukázal na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z., súd teda dospel k správne skutkovému zisteniu, že stavby nachádzajúce sa na časti parcely boli postavené pred 24. júnom 1991, t. j. aj pôvodný ovčín, ktorý bol po tomto dátume zrekonštruovaný. Keďže táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná, z toho dôvodu návrh žalobcu na výsluch štatutárnych zástupcov k rozsahu rekonštrukcie javil sa ako nepodstatný. Rozhodnutie súdu o trovách konania mal taktiež za správne.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu nezaujal žiadne stanovisko.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vychádzajúc z ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, o existencii dôvodov pre zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom rozsahu v akom bolo toto rozhodnutie napadnuté, vrátane súvisiacich výrokov o trovách konania.

Odvolaním nebol napadnutý výrok, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 33,75 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% ročne od 1.10.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť a nebolo oprávnením ani povinnosťou odvolacieho súdu podrobiť ho prieskumu.

6. Podstata odvolacích argumentov žalobcu vo vzťahu k zamietavému výroku rozsudku bola skoncentrovaná na procesné pochybenia súdu spočívajúce v nevykonaní ním navrhnutých dôkazov - „nedopočuť“ zástupcov žalovaného, nevysporiadani sa s ostatnými dôkazmi - kolaudačné rozhodnutie k stavbe na pozemku - bitúnku, znaleckým posudkom W. N. vo vzťahu k využívaniu ostatných častí pozemku (skladovanie drevnej hmoty) a s tým súvisiace nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie.

7. Súd musí pri rozhodovacej činnosti dbať na dôsledné dodržiavanie Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z odôvodnenia rozsudku má byť zrejmé, ako sa súd vysporiadal s podstatnými argumentmi v tvrdeniach strán sporu, s predloženými dôkazmi, jeho rozhodnutie nemôže byť založené na úvahách o „praktickosti“ výkladu zákona a nemôže byť ani vnútorne rozporné.

8. Žalobca na pojednávaní 1.10.2014 žiadal „dovypočuť“ svojho otca, na pojednávaní 30.10.2015 vypočuť zástupcu žalovaného k využívaniu spornej parcely, k jej využívaniu na poľnohospodárske účely. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané rozhoduje súd, nie je preto pochybením ak dôkaz nevykoná, pochybením je to, ak sa vo svojom rozhodnutí nevysporiada s tým, prečo navrhnutý dôkaz nevykonal.

Takzvané opomenuté dôkazy t. j. dôkazy, ktoré boli v konaní riadne vykonané, avšak neboli zohľadnené v procese hodnotenia, prípadne tiež dôkazy, ktoré neboli vôbec vykonané hoci boli účastníkmi navrhované, pričom k nevykonaniu neexistoval legitímny a ospravedlniteľný dôvod, vedú k záveru o porušení práva účastníka na spravodlivý proces, čo je v rozpore s článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (z nálezu Ústavného súdu Českej republiky, III. ÚS 61/94).

9. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia nie je žiadna zmienka o tom, prečo súd nevykonal niektoré dôkazy navrhnuté žalobcom, ktoré mali slúžiť k zisteniu využívania pozemku na poľnohospodárske účely. Z priebehu konania a tvrdení žalobcu je zrejmé, že spochybňované bolo osobitne využívanie stavby bitúnka na poľnohospodárske účely, pričom člen štatutárneho orgánu žalovaného na pojednávaní 21.3.2014 na obranu k tomuto tvrdeniu uviedol, že len časť tejto stavby sa nachádza na spornom pozemku.

10. Súd prvej inštancie mal za to, že podstatnou skutkovou okolnosťou, ktorá mala byť dôvodom pre to, že pri výpočte hodnoty nájmu, ktorá by mala zodpovedať výške bezdôvodného obohatenia sa ma vychádzať zo zákona č. 504/2003 Z. z. je to, že pozemok žalobcu je zastavaný stavbami na poľnohospodárske účely do 24.6.1991. Zdôraznil však súčasne účel zákona č. 504/2003 Z. z., ktorým má byť podpora intenzívnej ekonomickej poľnohospodárskej výroby.

11. Východiskovou základňou výkladu právnych noriem je taký postup, ktorý rešpektuje právny poriadok, spoločenské podmienky, zodpovedá logickým pravidlám a eliminuje vznik možných hodnotových rozporov.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 271/2011 uviedol, že pri výklade zákonných ustanovení nie je súd viazaný doslovným znením zákona absolútne, môže, dokonca sa musí odchyliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a všeobecne záväzných právnych predpisov. Podľa ústavného súdu článok 2 Ústavy Slovenskej republiky, nepredstavuje viazanosť štátneho orgánu textom, ale zmyslom a účelom zákona.

12. Pri súdom prvej inštancie zdôraznenom o účele zákona č. 504/2003 Z. z. javí sa rozporným jeho záver akcentujúci to, že irelevantnou by mala byť zmena využívania stavby postavenej do 24.6.1991 konkrétne ovčína, z ktorého je v súčasnosti bitúnok.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 504/2003 Z. z., ktorá je interpretačným pravidlom, vyplýva verejný záujem na využívanie pozemkov v poľnohospodárstve, lesníctve, podpora intenzívnej poľnohospodárskej výroby v zmysle využívania poľnohospodárskej pôdy.

Pri presadzovaní verejného záujmu, ako uviedol Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 22.6.2004 č. 31443/96 Broniewski proti Poľsku, je nevyhnutné vziať zreteľ na dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi protichodnými záujmami jednotlivca a spoločnosti, na rovnováhu medzi požiadavkami verejného záujmu a základným právom na ochranu vlastníctva.

13. Je otázne či zákonom č. 504/2003 Z. z. sledovanému verejnému záujmu na podpore poľnohospodárskej výroby v zmysle využívania poľnohospodárskej pôdy prvovýrobou zodpovedá to, že stavba ovčína, aj keď postaveného do 24.6.1991 je v súčasnosti bitúnkom.

Bitúnok je slovníkom slovenského jazyka charakterizovaný ako budova, kde sa zabíja úžitkový dobytok, je teda otázne či jeho využívanie je využívaním poľnohospodárskej pôdy. Odpoveď na uvedené je možné nájsť v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady č. 178/2002 z 28.1.2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva. Podľa článku 3 bod 17 tohto nariadenia, na ktoré z hľadiska výkladu pojmov odkazujú aj ďalšie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (852/2004, 853/2004), t. j. predpisy priamo aplikovateľné v členských štátoch Európskej únie, prvovýroba znamená výrobu, odchov alebo chov primárnych produktov vrátane zberu, dojenia a produkcie hospodárskych zvierat pred zabitím.

Súd prvej inštancie sa uvedeným nezaoberal, v tomto zmysle je jeho rozhodnutie nezrozumiteľným ak akcentuje účel zákona v zmysle podpory poľnohospodárskej výroby na využitie pôdy, nehodnotiac však žalobcom opakovane zdôraznený fakt, že bývalý ovčín je v súčasnosti bitúnkom.

14. V procese hodnotenia skutkové okolnosti vo vzťahu k bitúnku tvrdené žalobcom neboli súdom prvej inštancie zohľadnené, čím bolo jeho rozhodnutie zaťažené vadou, na ktorú nebolo možné neprihliadať. Aj pre uvedené pochybenie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti a súvisiacich výrokoch k trovám konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP.

15. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie najmä:

- rozhodne, či vykoná dokazovanie v zmysle návrhu žalobcu, ak nie, svoje rozhodnutie prečo tak neurobí, zdôvodní,

- v novom rozhodnutí sa vysporiada s výhradami k záverom ku ktorým dospel, na ktoré odvolací súd poukázal; ak jednoznačne nezistí, že stavba bitúnku je objektom slúžiacim poľnohospodárskej prvovýrobe, zistí rozsah, ktorým tento objekt zasahuje do pozemku žalobcu a vysporiada sa s tým, či súčasný spôsob jeho využitia nie je dôvodom na inú výšku bezdôvodného obohatenia, než ku ktorej pôvodne dospel.

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.